

**Vaše starosti na mou hlavu! Ale když někdo musí mocí-
mermo někam jezdit, tak ať se potom nediví.**

Pahroun se oklepal, jako kdyby chtěl ze sebe něco setřást,
a potom prohlásil hrobovým hlasem:

„Se vší určitostí mohu prohlásit, že to byl Hamour.“

„Hamour, Hamour, Hamour, Hamour...“
rozezněla se ozvěna a roznesla to tajemné
slovo, nahánějící všem přítomným strach,
po celém kraji.

„Hamour, mamour, cafour, kaňour...“
ozvalo se za jejich zády, ale když se Julie
otočila, neviděla nic než louku a Pahrouna,
pevně rozkročeného ve vysoké trávě.

